

KAPITEL 11 – hvor du møder frk. Græsk Katolsk, som man endelig ikke må kalde for frk. Græsk Katolsk

Det er blevet lørdag, og Magnus og mor har sovet dejligt længe. Solen skinner, sommeren er så småt på vej, og Magnus og mor bliver enige om, at de vil lave brunch og spise nede i gården. Det bliver første måltid udendørs i år. Mor bager pandekager, mens Magnus skærer melon i stykker. Han glæder sig til at spise udendørs. Og til at kunne være mere ude i gården.

Det er så hyggeligt om sommeren. Så er der altid noget at lave og altid nogen at hygge sig og lege med. Fx spiste de aftensmad med Berna og hendes mor og Anders og Morten nærmest hver dag hele sidste sommer. Ikke at de spiste det samme mad. Men bare at de sad sammen på bænken i gården, og det var vildt hyggeligt.

Lige nu er stemningen godt nok ikke så god mellem mor og Anders og heller ikke mellem mor og Bernas mor, men i hvert fald er mor blevet gode venner med hr. Himmelblå, og han er – så vidt Magnus kan se gennem vinduet – den eneste, der sidder nede i gården lige nu.

“Skal vi også have æg?” spørger mor.

“Hmm, nej er det ikke fint med pandekager, melon og brød?” spørger Magnus.

“Fint,” siger mor. “Så lad os bære det ned.”

Mor bærer tallerkener og kopper, og Magnus bærer kurven, som mor har lagt al maden ned i. Den er lidt tung, men heldigvis bor de jo i stueetagen og skal bare lige bære det ned ad bagtrappen. Allerede på vej ud af døren til gården kan Magnus høre hr. Himmelblå, der som sædvanlig lyder vildt sur. Men heldigvis kan det jo ikke være mor, han er sur på. Magnus stopper op og lytter:

“Ja, og så hamrede hun simpelthen døren i hovedet på mig. Må man lige bede om sine himmelblå. Og ‘BANG’, sagde det, og så lå jeg på gulvet så lang, jeg var. Er det ikke bare helt vildt langt ude?”

Så hr. Himmelblå er altså stadig sur. Magnus står musestille på bagtrappen sammen med mor og venter på, hvem der mon svarer. Hvem er det, hr. Himmelblå taler med?

“Nej, jo, nej, jo, nej deeeet. Det er jo det.”

Magnus og mor kan høre, at det er frk. Græsk Katolsk. Hun er nabo til hr. Himmelblå.

“Det blødte, og hjemmeplejen måtte komme og give mig plaster på. Og ved du hvad, der så skete bagefter? Så kom hun op og forsøgte at bestikke mig med en lille bitte kokosmakron. Som om man bare kan hamre en dør i hovedet på mig og så tro, at alt er godt, hvis man bare giver mig en kokosmakron. Er det ikke bare langt ude?” spørger hr. Himmelblå igen.

“Nej, jo, nej, jo deet... det er jo det. Det er nu nogle virkelig gode kokosmakroner,” kan Magnus og mor høre frk. Græsk Katolsk sige.

Magnus synes, at det lyder, som om frk. Græsk Katolsk ikke rigtig har lyst til at tale med hr. Himmelblå om det med døren. Og så prøver hun bare at tale om kage i stedet for. Det er ligesom, når mormor taler om vejret, når hun ikke vil tale om det, som folk prøver at tale med hende om.

“Magnus, nu går vi altså ud,” siger mor. “Vi kan ikke stå og gemme os på bagtrappen, mens den sure, gamle mand sidder derude og bilder folk alt muligt ind. Kom så.”

Magnus kan høre, at mor er blevet godt tosset, og han håber virkelig, at de kan finde et andet bord at sætte sig ved end der, hvor hr. Himmelblå og frk. Græsk Katolsk sidder. Men det håber mor ikke. Hun går nemlig direkte hen til deres bord, stiller bakken med tallerkener og kopper og siger: “God formiddag. Sikke et heeereerligt vejr.” Og henvendt til hr. Himmelblå siger hun: “Har du i øvrigt husket at fortælle, hvorfor det var, jeg blev sur? Og har du fortalt, at jeg bad dig forlade min lejlighed, og at det ville du ikke? Og har du fortalt, at det i øvrigt var et UHELD, at jeg ramte dig med døren?”

Men det gider hr. Himmelblå ikke at svare på. Han ruller bare med øjnene. Det er sådan, vikar-Kaare gør, når han er godt træt af, at ‘en eller anden møgunge stadig ikke kan finde ud af at opføre sig ordentligt,’ som han siger.

“Nå, så det har hr. Himmelblå måske ikke lige fortalt?” spørger mor frk. Græsk Katolsk.

“Nej, det, jo det, deet er jo,” siger frk. Græsk Katolsk.
Det er godt nok svært at vide, hvad hun egentlig siger, tænker Magnus.

“Jeg blev sur, fordi hr. Himmelblå havde åbnet et af mine private breve og læst det og kom ind og ville blande sig i mit privatliv. Du kan vel godt se, at det ikke er i orden at læse andres breve?” spørger mor frk. Græsk Katolsk.

“Nej, det, jo det, deet er jo det,” svarer frk. Græsk Katolsk.

Måske er hun, hvad Lotte ville kalde en spøjs gammel dame, tænker Magnus. Men han siger det ikke højt. Spøjs betyder mærkelig – det har Lotte forklaret – og det skal man nok ikke sige højt. Men kunne man egentlig også forvente andet af en dame, som har et navn, man ikke engang må kalde hende? Det er jo rimelig spøjst i sig selv.

Man skal nemlig ENDELIG ikke kalde frk. Græsk Katolsk for frk. Græsk Katolsk. Det fandt Magnus ud af engang, hvor han og mor mødte hende i opgangen, og Magnus sagde

‘Godmorgen frk. Græsk katolsk’. Så havde frk. Græsk Katolsk lignet et meget stort spørgsmålstegn, og mor havde sagt, at de havde travlt, hvad de overhovedet ikke havde, og bagefter havde hun forklaret, at man endelig ikke må kalde frk. Græsk Katolsk for frk. Græsk Katolsk. Et par dage senere havde Magnus så hørt mor tale

med mormor, og der havde de kaldt frk. Græsk Katolsk for frk. Flinker-skole. Det synes Magnus egentlig også lød som et sødere navn, så da han og mor mødte frk. Græsk Katolsk i opgangen dagen efter, sagde Magnus ‘Hej frk. Flinkescole’. Men det skal man ENDELIG heller ikke kalde hende, havde Magnus så fundet ud af. For frk. Græsk Katolsk havde igen lignet et meget stort spørgsmålstegn, og mor havde igen sagt, at de havde meget travlt, selvom de overhovedet ikke havde travlt.

“Altså Magnus, frk. Græsk Katolsk og frk. Flinkescole, det er jo ikke hendes rigtige navne,” havde mor forklaret. “Faktisk hedder hun frk. Sørensen.”

“Nåhr,” havde Magnus sagt. “Så det er hendes kælenavne?”

“Ja altså, sådan noget lignende,” havde mor svaret.

“Men altså kælenavne – det må man da godt kalde folk. Vi kalder jo vicepræsidenten for vicepræsidenten, selvom han hedder Mogens, og du kalder mig for skønne skat, selvom jeg hedder Magnus.”

“Jo, men det er jo ikke altid, at folk er så glade for deres kælenavne, og så skal man jo ikke kalde dem det, vel?”

“Men jeg er jo ikke glad for at blive kaldt skønne skat, og det kalder du mig da alligevel,” havde Magnus så sagt.

“Nå ja, men altså det er jo noget andet,” havde mor så sagt. Magnus forstod ikke hvorfor, at det var noget andet. Men han forstod egentlig heller ikke, hvorfor mor kaldte hende for frk. Græsk Katolsk. Det lød umiddelbart som en kælenavn, der ikke rigtig gav mening. Vicepræsidenten hedder jo vicepræsi-

denten, fordi han viser andre, hvordan tingene skal gøres. Og skønne skat er jo noget, man siger til dem, man elsker.

“Men altså, hvorfor kalder du hende egentlig frk. Græsk Katolsk, hvis hun hedder frk. Sørensen?” havde Magnus spurgt.

“Jo altså, at være græskkatolsk betyder at være fuldstændig ligeglad, og hun siger aldrig, hvad hun mener, og når man ikke gør det, så er man ligeglad. Man er nødt til at sige, hvad man mener. Ellers er man en kylling,” havde mor forklaret.

“Men du kalder hende også frk. Flinkeskole. Er hun så en flink kylling, der går i skole?”

“Nej altså, flinkeskole betyder, at man gerne vil have, at alle skal synes, at man er flink og venlig. Og det går jo ikke.”

“Hvorfor ikke? Jeg vil da også gerne have, at andre synes, at jeg er flink og venlig.”

“Ja altså, men det dur jo ikke. Man er nødt til at sige sin mening, også selvom, der er nogle, der bliver sure, og det måske kan være ubehageligt. Man skal sige sin mening, ellers er det det samme som at være ligeglad, og det er næsten det værste, man kan være,” havde mor så sagt.

Det havde Magnus ikke rigtig forstået. Men nu – hvor han står

her i gården og bare gerne vil spise brunch og er godt træt af at høre frk. Græsk Katolsk sige ‘nej, det, jo, ja nej, det jo deet’ ti tusinde gange – så kan han godt forstå, hvad det er, mor mener. Det er jo helt umuligt at regne ud, hvad frk. Græsk Katolsk tænker eller synes om noget som helst. Synes hun, det er okay at smække en dør i hovedet på nogen, så de falder og begynder at bløde, eller synes hun ikke? Synes hun, det er okay at læse andres breve, eller synes hun ikke? Det er da ellers to spørgsmål, der er så nemme, at selv et børnehavebarn vil kunne svare, tænker Magnus.

Frk. Græsk Katolsk er godt nok altid sød og bliver aldrig sur, men Magnus kan mærke, at det bryder han sig faktisk slet ikke om. Hvad nu, hvis hun slet ikke kan lide mors kokosmakroner, men bare lader som om? Og hvad nu, hvis man gør noget, hun slet ikke kan lide, og man ikke engang ved det? Fordi hun aldrig siger noget? Sådan er det i det mindste ikke med hr. Himmelblå. Der er man aldrig i tvivl. Han er godt nok altid sur, men i det mindste ved man, hvad han synes.

“Magnus, jeg tror, vi sætter os over ved bordet derovre,” siger mor og peger på bordet længst væk. Hun har åbenbart droppet at få et fornuftigt svar ud af frk. Græsk Katolsk.

“Jeg kan faktisk godt forstå det der, du har sagt med frk. Græsk Katolsk og den flinke kylling, eller hvad det var, du kaldte det. Altså man aner jo ikke, hvad hun mener. Måske hader hun i virkeligheden dine kokosmakroner,” siger Magnus, da mor og ham har sat sig.

“Ej,” siger mor selvsikkert og griner, som om Magnus har sagt noget helt usandsynligt. “Det er der jo ingen, der gør. Mine makroner er de bedste. Men ja, det er noget nemmere at fatte, hvad hr. Himmelblå mener. Ham ved man lige, hvor man har.”

Det er noget mærkeligt noget at sige, synes Magnus. Man ved da også, hvor man har frk. Græsk Katolsk. Hun er jo stort set altid oppe i sin lejlighed på 2. sal. Det er ikke så svært. Men det synes mor åbenbart. Men nogle gange er mor altså også lidt distræt. Det siger mormor selv. ■

Spørgsmål til teksten

- Frk. Græsk Katolsk og frk. Flinkeskole – er det kælenavne eller øgenavne? Er det ok, at Magnus' mor kalder frk. Sørensen sådan?
- Er det okay, at Magnus' mor kalder Magnus for skønne skat, når han ikke vil have det?
- Frk. Græsk Katolsk siger aldrig, hvad hun mener. Hvorfor kan det være et problem?
- Hr. Himmelblå siger altid, hvad han mener. Hvorfor kan det være et problem?

